

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Kirkehistorie, bibelsk eksegese, excerpter fra Schleiermachers dogmatik og fra Baaders spekulative dogmatik m.m. : 1832

Citation: Kierkegaard, Søren: "Kirkehistorie, bibelsk eksegese, excerpter fra Schleiermachers dogmatik og fra Baaders spekulative dogmatik m.m. : 1832", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Johnny Kondrup; Tonny Aagaard Olesen; Steen Tullberg, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2011 , s. 2v. Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-p2-txt-shoot-n4-1.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 27

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

P2:4:1

Luc: 3, 1.

Aar 753 er Chr: født efter Dionys.

767 kom (efter D:) Tiberius paa Thronen

altsaa 14 + 15 = 29 altsaa Chr: 29 Aar gl

Men Dionys siger at Herodes kom paa Thronen 713
ell. 14 og Josephus siger, at han regjerede 37 Aar,

Men nu er det bekjendt, at Chr: blev født under H:, ja
at endog det Bethlehemitiske Barnemord fandt Sted
under ham, altsaa har Dionys feilet 6 a 7 Aar.

Luc: 3, 1.

Archel: bliver forviist i sit 9 Regjeringsaar og derpaa
indføres Procuratores. Pontius Pil: var den 5te

Luc: 3, 1. Hos Josephus omtales en anden Lysanias, der
var bleven dræbt 30 Aar iforveien af Antonius.

Luc: 11, 39. ? Skulde dette Sted ikke være at forstaae
saaledes: I rense det Udvortes af Fade og Skaale« ∩: I
rense det Udv: men Apostlen har her vildet anføre et
Exempel; men har saa i det første Leed holdt fast ved
Exemplet ei som det var Exempel, idet han nemlig
saae, at ogsaa den samme Bemærkning kunde gjøres
om Fade etc (da her netop ligesom hos Msk: der var at
skilne mell: noget Indv. og Udv:) – derpaa i den anden
Deel το δε εσωθεν gaaer han ind i Billedet igjen.
Saaledes synes det hele at klare sig, idet vi antage en
Tankefeil.

Mc: 4, 27. homo solita ratione vitam degebat, sed
interea semina progerminabant, ipso homine
ignorante, nam deus prosperitatem concedebat, ita ut
apparet, hunc successum non tam pendere ex
hominibus quam ex gratia Dei cfr 1 Cor: 3, 6.

Mth: 13, 36 etc. Meningen af Parabelen er denne: Her
paa Jorden leve gode og onde imell. hverandre, der
skal nok engang blive en Adskillelse; men den maae vi
overlade Gud. Det onde maa ei her forstaaes om
borgerlige Forbrydelser; men om Msk. slette Indre.
Novatianerne Donatisterne o: a: vilde allerede her i
Livet skille Gode og Onde.

Mth: 15, 5. Constructio difficilis aut dicta sunt per aposiopesin ita ut apodosis suppleatur hoc modo »si quis dixerit patri matrique donum etc tum is innocens est.[«] Aut apodosis incipit a verbis και ου μη, ergo non est και conjunctivum sed και illativum.

Mc: 7, 11. κορβαν ex hebr: קָרְבָן donum sacrificium, legitur bis in N. T. Mc. 7, 11 Deo devotum est. Josephus commemorat, Naziræos sese appellasse κορβαν, quia sacerdotibus s. templo dare debuissent triginta siclos. – hinc κορβανας, α, ό est thesaurus sacer in N. T. Mth: 27, 6. קָרַב appropinquare .

Mth: 15, 32 εκλυθωσιν ne languescant, deficient, deliquium patiantur.

Luc: 12, 54sq: Skulde Forbindelsen ikke være saaledes: Jeg har nu forudsagt Eder, at der vil opkomme megen Strid angaaende min Lære. Idet han nu taler om denne Strid kommer han til at tænke paa Strid overhovedet, og siger nu: I ere forresten saa kloge og forstaaer Eder paa Veierliget, kan I da ei indsee, at I bør forsone Eder med Eders Fjender; μηποτε κατασυρη σε προς τον χριτην etc. ???

Mth: 16, 16. Χρισος indicat munus hac in terra, uios θεου nexum cum Deo .

Mth: 16, 21. Απο τοτε ηρξατο ο Ιησους δεικνυειν τοις μ. αυτουετς Skulde man ei heraf kunne slutte, at Mth: 12, 40 maa forklares efter L: saaledes at σημειον forstaaes om Læren ei om Chr: Død, da Mth: her udtrykkelig bemærker, at fra denne Tid af begyndte Chr: at lære om sin Død, da det synes at Apostlen ved disse Ord ligesom gjør opmærksom paa, at der til Chr: Lære blev føiet ligesom et nyt Afsnit. ???

Mth: 16, 27. Alii iudicium futurum εν τη συντελεια των αιωνων sed describitur reditus ut proxime instans, alii de eversione Hierosolymæ. Nexus inter v. 27 et 28 ita constituendus videtur, αμην λεγω υμιν sed quod dico, non opus est ad illud iudicium provocare, jam enim initium habebit ab eo tempore, quo ecc: mea condita est . – ?

Mth: 17, 24. Admodum urbane tributum exigunt, unde concluderunt nonnulli, doctores iudaicos fuisse immunes ab hoc tributo solvendo, sed plerosque pietate ductos sponte solvisse; sed est mera conjectura. Tradunt Rabbini, exactores tributi sacri a die 15 Adar comiter ac benigne singulos rogare, a 25 vi adhibita exigere.

Mth: 18, 15: μεταξυ σου και αυτου μονου בְּיָנוּ בְּיָנוּ אֶלְאִי אֶלְאִי אֶלְאִי אמרתאנין εις τινα i: e: αδικειν

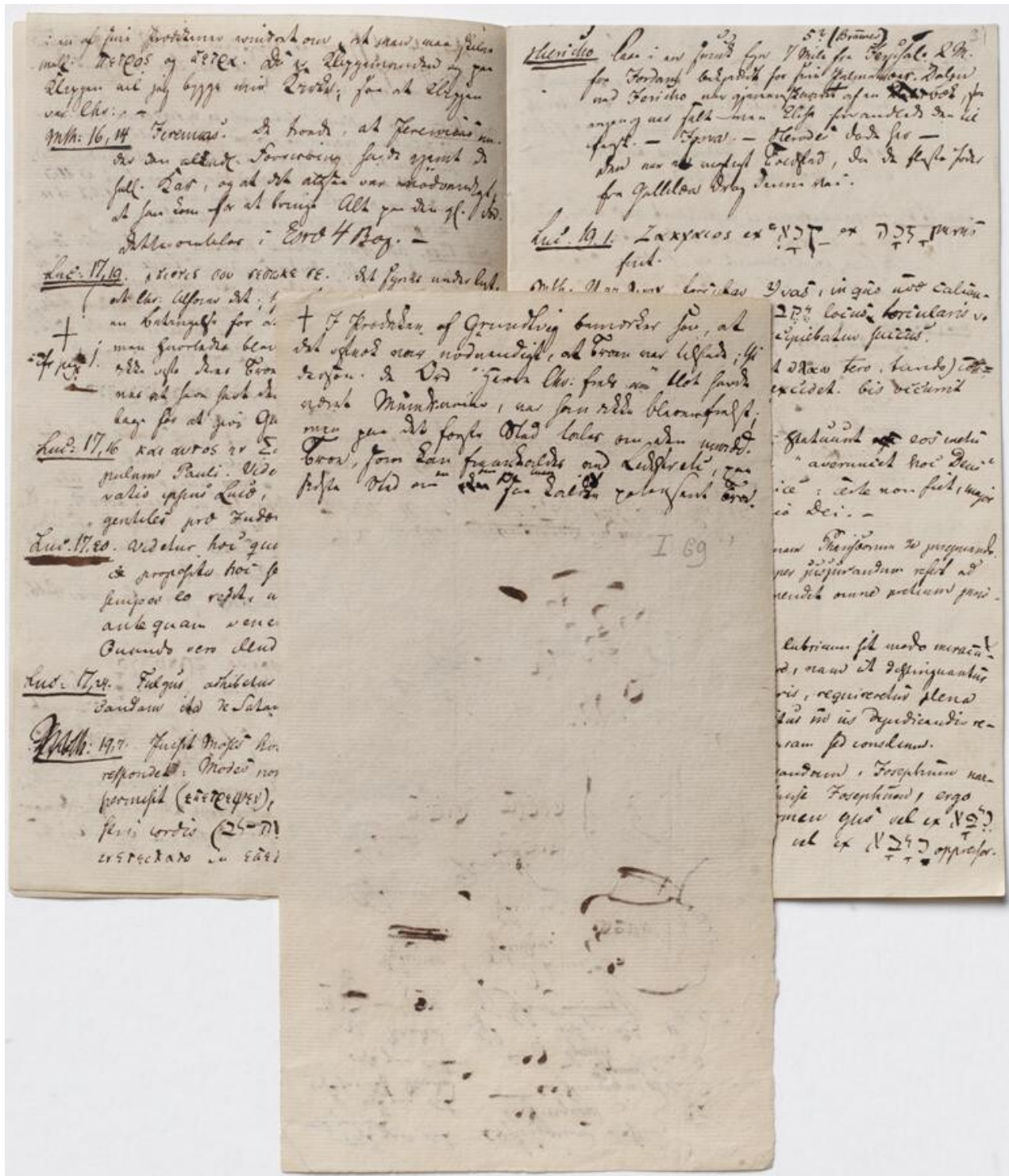
Mth: 18, 24. ταλαντωνεζ Erant diversa genera talentorum atticum, syriacum, babylonicum. h: l: sine dubio talentum syriacum = 3000 sicli = 500 Th. Alii en Sekl. 4 Μ. en Drachme 1 Μ. en Talent 2000rd. en

Denarius 1 \mathcal{M} . 1 As først 110 Drachme, dernæst 116.
En Kodrans $\frac{1}{4}$ As. λεπτος = $\frac{1}{2}$ Kodrans. en Stater = 1
Sek. 4 \mathcal{M} [.] Mina = 10 Rbd. en Stater = 2 \mathcal{M} .

Luc. 10, 26. πως αναγιγνωσκεις formula inter Rabb.
solita η η παραρη

27. εξ ολης της ισχυος ρητμη-לך

Mth: 16, 18 Den første Mand, der urgerede denne
Sætning om Pavens Primat grundet paa Peters Primat
var Pave Gelasius 1 † 496. – Iøvrigt er det mærkeligt,
at den Forklaring, som Luther tyede til, i den nyere Tid
er bleven gjentaget nemlig ved Stolbergs
Omvendelse, da man søgde at afholde ham derfra. –
Grundtvig har

1. Papir 4:1, bl. [2v]-[3r], med Papir 5:1, bl. [1r], vedlagt. Sammenvisningstegn ses til venstre midt på Papir 4:1, bl. [2v], og øverst til venstre på Papir 5:1

i en af sine Prædikener er indret om, at man maa skilne mell. $\pi\epsilon\tau\rho\varsigma$ og $\pi\epsilon\tau\rho\alpha$. Du er Klippemanden og paa Klippen vil jeg bygge min Kirke; saa at Klippen var Chr: -

Mth: 16, 14 Jeremias. De troede, at Jeremias under den almdl: Forvirring havde gjemt de hell. Kar, og at det altsaa var nødvendigt, at han kom for at bringe Alt paa den gl. Fot. Dette omtales i Esræ 4 Bog. -

Luc: 17, 19 η πιστις σου σεσωχε σε. Det synes underligt, at Chr: tilføier det; thi det angav han jo altid som en Betingelse for at blive frelst, at de troede; men

hvorledes bleve da de Andre frelste, som ikke viste deres Troe, ja som ikke engang synes at have havt den, da de ikke vendte tilbage for at give Gud Æren. ??

¹cfr.pag. 1. *

Luc: 17, 16. και αυτος ην Σαμ: inde cognoscere discipulum Pauli. Videtur enim hæc esse observatio ipsius Lucæ, qui ut ipse Paulus erexit gentiles præ Judæis.

Luc: 17, 20. Videtur hæc quæstio esse ab Pharisæis ironice proposita hoc sensu: Institutio vestra semper eo redit, ut inculcetur poenitentiam ante quam venerit regnum Messianum. Quando vero illud regnum venturum est.

Luc: 17, 24. Fulgur adhibetur ad maximam celeritatem indicandam ita de Satana Luc. 10, 18.

Mth: 19, 7. Jussit Moses hoc in Deut 24 initio. Jesus respondet: Moses non jussit (ενετειλατο) sed permisit (επετρεψεν), ratione habita duri vestri cordis (βλ-ηψψ). Chr. igitur malit ενετειλατο in επετρεψεν.

Hiericho laae i en smuk Egn 7 Mile 5? (Brañer) fra Jerusal. 2 M. fra Jordan bekjendt for sine Palmetræer. Dalen ved Jericho var gjenemskaaret af en Bæk, som engang var salt men Elisa forvandlede den til fersk. – Josva. – Herodes døde her – Den var et vigtigt Toldsted, da de fleste Jøder fra Gallilæa drog denne Vei.

Luc. 19, 1. Ζακχαριος ex יאָרִי ex הָרִי purus fuit .

Mth: 21, 33ληνονtorcular 2) vas, in quo uvæ calcantur η 3.) ut h: l:בְּרִי lacus torcularis v. fovea, in quam excipiebatur succus.

Mth: 21, 44. συνθλαω (ex συν et θλαω tero, tundo) contero, h: l: salute excidet. bis occurrit Luc: 20, 18.

Luc. 20, 16. μη γενοιτο Alii statuunt eos metu percussos hoc dixisse »aver[r]uncet hoc Deus« alii rectius ironice: certe non fiet, major enim erit Gratia Dei. –

Mth: 23, 16 etc. Chr: refutat doctrinam Pharisæorum de jurejurando. Is enim, qui jurat, semper jusjurandum refert ad Deum. Nam inde pendet omne pretium jurisjurandi.

Mth: 24, 24. Docet Chr: quam lubricum sit modo miraculis fidem superstruere, nam ut distinguantur falsa miracula a veris, requireretur plena naturæ cognitio. Igitur in iis dijudicandis respicimus non

naturam sed consilium.

Mth: 26, 3. Καιαφα. Observandum, Josephum narrare nomen ejus fuisse Josephum, ergo Cajaphas erat cognomen ejus vel ex κρις πετρα ob duritiam vel ex κρις oppressor.

Luc: 22, 48. Sensus horum verborum pendet ex pronuntiatione aut: num tanta est impudentia tua ut osculo signo amoris turpiter abutaris, ita si emphasis quæritur in φιληματι. aut noli credere me latere animum tuum erga me hostilem .

Mth: 26, 61. δυναμαι καταλυσαι respiciunt hæc verba ad Joh: 2, 20. verba incertæ interpretationis, certe false explicarunt ea Judæi. Act. 6, 14 simillima occurrunt de Stephano .

Luc: 23, 30 etc. ex hac narratione de mulieribus Chr: prosequentibus orta est legenda de Veronica pia matrona Hierosolymitana, quæ accurrit et linteo Jesu abstersit sudorem, atque ut ei esset præmium perenne effecit Jesus ut facies sua linteo impressa maneret, quod sudarium servatur Romæ in basilica Petri, et ostenditur una cum lancea, qua latus Chr: perfossum est